

Wim van Nierop - boomkweker, verzamelaar bonte planten en sortimentsfreak

Wilt u in het kort vertellen wie u bent, hoe oud u bent en waar uw arbeidzaam leven uit bestond?

Ik ben Wim van Nierop, zoon van een veehouder in het Hazerswoudse Rietveld, opgegroeid tussen koeien en 'bomen' zoals onderlagen, pootrozen en *Buxus*. Ik ben 76 jaar, op mijn dertiende kwam ik van school en moest ik gaan werken om te helpen het grote gezin draaiende te houden. Op mijn achtste jaar toonde ik al grote interesse voor plantjes, wat in ons gezin heel bijzonder was, en die liefde voor het groen heeft me nooit meer los gelaten.

Wat voor opleiding heeft u gehad op dendrologisch gebied?

Na de lagere school kreeg ik 's avonds vier jaar lang les op de lagere tuinbouwschool en overdag werkte ik bij Jan Harkes in Hazerswoude. Daar heb ik geleerd wat werken is in de boomkwekerij.

Waar komt de passie voor het kwekersvak vandaan?

Na enkele jaren bij Harkes te hebben gewerkt was ik toe aan iets spannenders, de pootrozen kende ik nu wel. Ik wilde de planten die ik niet kende kunnen benoemen. Op mijn vijftiende fietste ik tuin op tuin af met de

vraag: "Mag ik hier komen werken?" Bij Kees Smits in de Biezen was het raak en daar heb ik geleerd wat sortiment is en hoe je de namen foutloos schrijft. Kees Smits liep voorop om nieuwe dingen te kweken en bij voldoende bekendheid van het product schakelde hij meteen over op andere nieuwigheden om op deze manier de markt steeds een stapje voor te zijn. Daar heb ik de liefde voor het vak geleerd en de mogelijkheden om je kennis uit te dragen.

Voor welke planten heeft u een speciale passie en hoe is dat gekomen?

Ik heb een grote voorliefde voor bladhoudende bonte planten omdat ze in de winter veel gezelligheid geven in een tuin. Met deze planten zijn er altijd lichte plekken te ontdekken tussen de kale struiken en saai groenblijvers. En hoe dat zo kwam? Op een bepaald moment kreeg ik ineens een grijze lok in mijn zwarte haar waarop iemand opmerkte: "Willem is bont geworden!" en dat heeft me op dit spoor gezet.

Hoe zag in grote lijnen uw dendrologische carrière er uit?

In 1957, op mijn 21ste, werd ik zelfstandig boomkweker op een tuintje van 300 roe. Zoals de meeste beginnelingen kweekte ik

makkelijke artikelen, zo kon er niet veel mis gaan. Na zeven jaar verhuisde ik naar een kwekerij langs de Goudse Rijweg/hoek Rijnveld en legde ik me meer en meer toe op het kweken van aparte planten. Dat sloeg aan en er kwam vanuit de handel steeds meer vraag naar gewortelde stek en grotere aantallen van een speciaal soort. Met vier andere kwekers, verenigd in de WANG* was er inmiddels een eigen vervoer systeem opgezet met als doel de leveranties in Boskoop gezamenlijk met een eigen vrachtwagentje te bezorgen. De vraag naar flinke aantallen van een nieuwigheid nam zulke grote vormen aan dat de WANG zich steeds meer toeleigde op het gezamenlijk vermeerderen van een bepaald product. Een groot succes was de introductie van de *Cupressus macrocarpa* 'Goldcrest'.

Hoe kijkt u hierop terug, heeft het u gegeven wat u verwachtte of heeft u ook teleurstelling ervaren?

Ik kijk met veel genoegen op deze periode terug en het heeft me meer gegeven dan ik ooit voor mogelijk heb gehouden. Wel blijf ik het jammer vinden dat ik vanwege de

Buxus sempervirens 'Chicagoland Green'

Foto: Ineke Vink

oorlog onvoldoende scholing heb gekregen. De Duitsers hadden enkele klassen gevorderd waardoor ik drie jaar niet naar school kon. Ik ben 'in een verkeerde tijd geboren'.

Wat is het aller-leukste dat u hebt meegeemaakt?

35 jaar geleden ben ik taxateur geworden. Op veel kwekerijen ben ik allerlei planten tegen gekomen die ik niet kende en als hobby ga je je daar dan in verdiepen. In die tijd was ik ook 'afslager' (openbaar verkoper) bij bomenboelhuizen** Een heel aparte ervaring.

Intussen had mijn zoon Dick de kwekerij overgenomen zodat ik mij fulltime aan het taxatiewerk kon wijden.

Wat was het meest opmerkelijke dat u hebt meegemaakt?

Vanwege mijn taxatiewerk werd ik in 1994 gebeld door het Ministerie van Defensie om een boomgaard met notenbomen te taxeren. Er was een bom gevonden die onschadelijk gemaakt moest worden. De kweker vreesde voor verminderde vruchtopbrengst. Ik heb bij andere fruitkwekers de nodige expertise ingewonnen en op die basis de berekening gemaakt. Ik ben door de kwekerswereld als taxateur voorgedragen en wil voor die groep

Wim van Nierop, mei 2012

Foto: Ineke van Teylingen

een zo gunstig mogelijk resultaat behalen, al blijft het altijd schipperen tussen de twee belanghebbenden.

Wat was het vervelendste in uw herinnering?

Ik kreeg ook een keer een opdracht van het Rijk om planten en diverse andere gewassen (o.a. groente) in een oliewinningsgebied te taxeren die te lijden hadden onder het 'af-fakkelen'. De fakkelaar scheidde zwavel af waardoor alle gewassen naar beneden groeiden. Een voorbeeld hiervan, een *Chamaecyparis lawsoniana* 'Wissellii', staat nu nog steeds te kwarren in mijn tuin. Van alle kanten was er tegenwerking van het desbetreffende ministerie, er was geen enkel begrip voor de ellende van de kwekers.

Vindt u het belangrijk om uw kennis, ervaring en enthousiasme met anderen te delen?

Op initiatief van enkele buurtgenoten werd op een bepaald moment de Rijnveldse Botanische Club opgericht waar ondermeer Rein Bulk, Dick van Gelderen en Aad Vergeer deel van uitmaakten. De club ging enkele malen per jaar op bezoek bij arboreta, collega-kwekers en bijzondere tuinen om de sortimentskennis te vergroten en om nieuwe planten te ontdekken. Deze bezoeken werkten zeer inspirerend. Zo iets is niet alleen van groot belang voor het sortiment, maar ook voor het hele vak en hoe meer mensen hierbij betrokken raken, hoe beter het is. De kleine kweker verdwijnt en daarmee ook veel sortimentskennis.

Hebt u nog boeiende anekdotes te vertellen?

Na een enorm noodweer moest ik in Limburg de hagelschade gaan opnemen bij een Hortensia kweker. Het was voor het eerst dat ik met dat sortiment in aanraking kwam, ik had geen enkel benul van Hortensia's. Taxeren blijft een spelletje tussen verzekeringsmaatschappij en gedupeerde, maar bij mij gaat de kweker altijd voor. Daarom heb ik me tot in detail ingelezen en bij een volgend bezoek zei de kweker: "Joh, geen idee dat je er zoveel verstand van had". Hij dacht dat ik ze zelf ook kweekte.

Als u nu opnieuw moest beginnen, zou u dan weer de keuze voor de boomkwekerij maken?

Ja, de keus is voor mij niet moeilijk. Ik zou weer hetzelfde vak kiezen want in de plan-

tenwereld raak je nooit uitgeleerd.

Heeft u nog bijzonderheden die u wilt vertellen?

Graag noem ik hier mijn lievelingsboom: *Acer campestre* 'Magic Spring', gevonden door André van Nijnatten uit Zundert. Het is een mutant uit *A. campestre* 'Royal Ruby'. Een prachtige bonte plant met veel kleurschakeringen, die vooral in het voorjaar opvalt door zijn oranje/gele bladeren.

Verder ben ik blij dat er op mijn initiatief door diverse auteurs schitterende boeken zijn geschreven waaronder het Coniferenboek, het *Rhododendron*boek, het Bonte Planten boek en het jubileumboek van de KVBC *In de ban van het sortiment*. Bij de presentatie van het Bonte Planten Boek (*Variogated Trees and Shrubs*) kreeg ik een bontbladige *Tilia cordata* aangeboden. De plant is echter nooit in productie genomen en ook niet benaamd.

Maar er is ook wel eens een teleurstelling te verwerken; denk je op een reis een gouden vondst te hebben gedaan, blijkt de plant allang bij de sortimentskwekers gekweekt te worden!

* De naam WANG is samengesteld uit de voorletters van de vijf deelnemende kwekers: Wim van Nierop, Willem van Veen, Aad Vergeer, Nico Rijlaarsdam en Gerard van Hevelingen.

** Een bomenboelhuis is een openbare veiling van planten én opstallen wanneer een kwekerij door wat voor reden dan ook wordt beëindigd en het land niet te koop wordt aangeboden. De eigenaar wil dan wel van zijn spullen af zonder er zelf veel werk voor te hoeven verrichten. Vaak kon hij dat werk ook niet meer doen door ziekte of ouderdom. Het spreekt vanzelf dat hij dan niet de hoogste prijs voor zijn planten en materialen kreeg maar hij had er ook geen werk aan. De koper moest (onder toezicht) de planten zelf rooien en meenemen. □

De bontbladige *Tilia cordata*, jammer genoeg nooit in productie genomen en ook nooit benaamd

Foto: Ineke van Teylingen

